

Aar er der af Rigsdagen bevilget et Beløb af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til Fordeling blandt Kommunerne. Naar Beløbet nu er foreslaaet forhøjet til 1 500 000 Kr., har det sin Aarsag i, at Kommunerne staar overfor ekstraordinære Vanskeligheder dels paa Grund af den økonomiske Situation, dels fordi der ogsaa er en stor Arbejdsløshed, som kan befrygtes at ville fortsættes i de nærmest følgende Maaneder. Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting af Regeringspartierne, medens det konservative Folkeparti og Venstre har modsat sig det. Jeg anbefaler det paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Gisselbæk: Det Lovforslag, vi her behandler, er jo en Fortsættelse af den Lovgivning, vi har haft siden 1922, og gaar kun ud paa at forhøje det Beløb, der nævnes i § 13 i Loven af 29. April 1913. Det er flere Gange blevet sagt, at Venstre var uvilligt til at yde Tilskud, men det er slet ikke Tilfældet; vi har i tre Finansaar været med til at bevilge et Beløb af 750 000 Kr. Lovforslaget har i Folketinget været henvist til et Udvalg, og dette har sendt tre Forespørgsler ud til Hjælpekassebestyrelserne. Det tredje af disse Spørgsmaal var: Skønnes Trangen til Hjælpekassehjælp at være væsentlig større for den resterende Del af Finansaaret end de tre foregaaende Aar? Paa dette Spørgsmaal er der blevet svaret ja af 220, nej af 552, og 60 har undladt at svare. Efter dette synes jeg ikke, der er nogen Begrundelse for at gaa til en Forhøjelse, særlig ikke i Betragtning af, at med Kronens større Købeevne betyder de $\frac{3}{4}$ Million mere, end de har gjort i de foregaaende Aar. Hvis der skulde tages Hensyn dertil, vilde det jo egentlig have været forsvareligt at sætte Beløbet ned, og mit Parti kan i hvert Tilfælde ikke gaa med til at sætte det op. Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg ikke kræve at faa Forslaget i Udvalg, men jeg vil tillade mig til anden Behandling at stille et Ændringsforslag om, at vi bliver staaende ved de 750 000 Kr., som har været bevilget i de tre foregaaende Finansaar.

Ludvig Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage det af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag. Det er jo rigtigt, som der staar i Folketingets Betænkning, at 552 Hjælpekasser har besvaret det Spørgsmaal, der har været rettet til dem, om de skønnede, at Trangen til Hjælpekassehjælp vilde være væsentlig større i den resterende Del af

Finansaaret end i de tre foregaaende Aar, med et Nej, men der er dog 220 Kasser, som har svaret ja, og hvis man undersøger, hvorfra Svarene stammer, er der ingen, som vil være i Tvivl om, at de 220 Svar, der lyder paa ja, væsentlig stammer fra Byerne og de Kommuner i Landet, der har mere bymæssig Bebyggelse eller har nogen Industri. Det kan derfor meget godt være saadan, at de 220 Ja-Svar i Virkeligheden dækker over langt, langt mere, end Tallet i sig selv viser. Jeg beklager, at Partiet Venstre ikke kan gaa med til at gennemføre den Forhøjelse, der er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg forstaar, at naar man ikke vil stille Forslag om, at Sagen skal gaa i Udvalg, er der ikke noget Haab om at faa Partiet Venstre til at forandre sin Opfattelse, og jeg skal derfor heller ikke for mit Vedkommende stille Forslag om Udvalg. Men jeg vil anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det af Indenrigsministeren forelagte Forslag.

J. Chr. Møller: Dette Lovforslag er jo let at overse; det er et Forslag om at forhøje Tilskuddet til Hjælpekasserne med 750 000 Kr. Hvis Forholdet nu var det, at et saadant forhøjet Bidrag fra Staten til Hjælpekasserne vilde aflaste Kommunerne betydeligt, kunde der være nogen Mening i en saadan Forhøjelse, men det er paa ingen Maade Tilfældet; jeg vil endog sige, at det er næsten kun en Draabe i Havet. Dertil kommer, at Kommunerne nu har lagt deres Budget, og jeg tror at kunne sige, at de ikke har regnet med et forhøjet Bidrag. Tager man, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, Hensyn til Prisniveauet, og det mener jeg, man maa, saa maa man jo sige, at det Beløb, Staten nu bidrager til Hjælpekasserne, ikke er ubetydeligt i Forhold til det Beløb, man oprindeligt ydede: 250 000 Kr. Man maa nemlig ikke forglemme, at Kronen nu omtrent er naaet i Pari; det betyder, at Priserne i Almindelighed er gaaet ned, og at man saaledes kan regne med, at 750 000 Kr. nu faktisk er mere end 1 Million tidligere.

Nu sagde den højtærede Minister, at Motiveringen til Forhøjelsen særlig var den store Arbejdsløshed. Ja, hvis Arbejdsløsheden strakte sig over et Par Maaneder eller tre, kunde man tænke sig, det vilde være klogt at hjælpe Hjælpekasserne over dette, men desværre er jo Arbejdsløsheden blevet nærmest permanent. Det er blevet saaledes, at der hver Vinter og desværre i nogen Grad om Sommeren med er Arbejdsløshed, og man maa vel indstille